

Grupp 7

FCI-nummer 281

FCI-standard på engelska publicerad 1998-01-08

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 1997-11-20

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2020-12-04

GAMMEL DANSK HÖNSEHUND

(Rasnamn i hemlandet: gammel dansk hønsehund)

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för GAMMEL DANSK HÖNSEHUND

Ursprungsland/ hemland	Danmark
Användningsområde	Mångsidig fågelhund
FCI-klassifikation	Grupp 7, sektion 1:1. Med arbetsprov.
Bakgrund/ändamål	Rasens ursprung kan hänföras till omkring 1710. I Glensbruck, nära städerna Randers och Hobro, fanns då en man vid namn Morten Bak, som i åtta led korsade romska hundar med lokala gårdshundar och därigenom avlade fram en vit och brunbrokig fågelhundsras kallad Bakhund eller gammal dansk hönsehund. Bönderna kallade gårdshundarna för blodhundar. Det är dock troligt att man då avsåg avkomor till godsägarnas stövare som hade betydande inslag av sankt hubertushundar (blodhundar). Det kan också förmodas att de romska hundarna till stor del härstammade från spanska stående fågelhundar och stövarraser likt ovan nämnda, varför blodhund från flera grenar kom att ingå i gammal dansk hönsehund.
Helhetsintryck	Rasen skall vara en medelstor, rektangulär och kraftigt byggd hund. Ett av rasens mest charmerande särdrag är den stora exteriöra skillnaden mellan hanhund och tik. Medan hanhunden är kraftfull och substansfull, är tiken lättare, livligare och mer temperamentsfull.
Viktiga måttförhållanden	Förhållandet mellan mankhöjd och kroppslängd skall vara 8 : 9
Uppförande/karaktär	Gammal dansk hönsehund skall utstråla lugn, stabilitet, beslutsamhet och mod. Under jakten söker den i relativt långsamt tempo. Den arbetar i god kontakt med föraren och löser sin uppgift som stående fågelhund utan att skapa onödig oro i markerna. Den är lika användbar på stora som små jaktmarker.
Huvud	Huvudet skall vara kort och brett utan utpräglat stop. Nackknölen skall vara markerad och klart synlig från alla håll..
Skallparti	
Skalle	Skallen skall vara tillräckligt bred och tydligt välvd.
Stop	Stopet skall inte vara markerat.
Ansikte	
Nostryffel	Nostryffeln skall vara köttig, kraftigt markerad, med väl öppna

Näsborrar	Färgen kan variera från mörk till mer ljus leverbrun färg.
Nosparti	Nosryggen skall vara bred.
Läppar	Överläpparna skall vara djupa hela vägen och täcka underkäken. De bidrar till att ge huvudet dess karaktäristiska djup.
Käkar/tänder	Käkarna skall vara kraftiga med regelbundet och fulltaligt saxbett.
Kinder	Kinderna skall vara väl markerade, djupa och mycket muskulösa.
Ögon	Ögonen skall vara medelstora och varken utstående eller djupt liggande. Det är mest önskvärt med mörkbruna ögon. Aningen lösa nedre ögonkanter tillåts i beaktande av rasens ursprung men är inget som skall uppmuntras.
Öron	Öronen skall vara tämligen lågt ansatta, breda och svagt avrundade i nederkanten. Längden är korrekt om öronen, när de förs framåt, lämnar den yttersta tredjedelen av nospartiet fri. Öronens främre kant skall falla mjukt intill kinderna.
Hals	Halsen skall vara muskulös och välpalsad. Rikligt med lös halshud anses som ett adelsmärke för rasen, men det skall inte överdrivas.
Kropp	
Överlinje	Överlinjen skall vara högst över manken och svagt falla av mot korset.
Manke	Manken skall vara tydligt markerad.
Rygg	Ryggen skall vara fast och väl musklad.
Ländparti	Ländpartiet skall vara kort, brett och muskulöst. Övergången mellan rygg och länd skall vara mycket stadig.
Kors	Korset skall vara brett, inte för kort och slutta svagt mot svansansättningen.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara bred och djup. God bröstbredd är speciellt önskvärt hos hanhundar. Bröstkorgen skall nå till armbågen. Revbenen skall vara väl välvda och de bakre skall nå långt bakåt. Bröstkorgen skall varken vara flat eller tunnformad. Ett väl utvecklat förbröst är mycket önskvärt.
Svans	Svansen skall vara tämligen högt ansatt, hellre än för lågt. Den skall vara medellång och nå nästan till hasleden. Svansen skall vara tämligen bred vid roten och avsmalnande mot spetsen. Den skall bäras naturligt hängande och får inte kuperas.

Extremiteter

Framställ

Helhet

Framifrån sett skall frambenen vara kraftiga, raka och parallella.

Skulderblad

Skulderbladen skall vara flata och ligga väl an mot bröstkorgen och ha stark muskulatur som är väl synlig både i rörelse och stilstående.

Överarm

Överarmarna skall vara av god längd och mycket musklade.

Armbåge

Armbågarna skall ligga väl an men inte för tätt mot kroppen. De skall vara placerade tämligen långt bakåt och varken vara utåt- eller inåtvridna. Vinklingen mellan över- och underarmar skall vara god.

Underarm

Underarmarna skall vara raka med kraftig muskulatur och stark benstomme.

Handlov

Handlovarna skall vara kraftiga.

Mellanhand

Mellanhänderna skall vara svagt vinklade mot underarmarna.

Framtassar

Framtassarna skall vara starka, fasta och väl välvda med hårda trampdynor.

Bakställ

Helhet

Bakstället skall vara välvinklat och benstommen kraftig. Sett bakifrån skall bakbenen vara raka och parallella.

Lår

Låren skall vara tämligen långa, breda och muskulösa. Vinklingen skall vara god mellan bäcken och lår.

Knäled

Knälederna skall vara kraftiga och välvinklade.

Underben

Underbenen skall vara tämligen långa och muskulösa.

Has/Hasled

Haslederna skall vara starka och kraftiga.

Mellanfot

Mellanfötterna skall vara svagt vinklade mot underbenen.

Baktassar

Baktassarna skall vara starka, fasta och väl välvda med hårda trampdynor.

Rörelser

Rörelserna skall ha räckvidd med bra påskjut från bakstället och motsvarande räckvidd fram. Rörelserna skall vara raka och parallella såväl fram som bak. Huvudet skall hållas högt i rörelse.

Hud

Huden skall inte vara för tunn. Den skall ligga tämligen tätt an mot kroppen utom på huvudet och halsen där huden är mer lös

och bildar hakpåsar och tydliga veck i mungiporna.

Päls

Pälsstruktur

Pälsen måste täcka hela kroppen. Den skall vara kort, tät och kännas något hård.

Färg

Färgen skall vara vit med leverbruna tecken, vilka kan vara få stora eller många små fläckar (fräknar) i det vita. Den leverbruna färgen kan variera men brun till mörkt brun föredras.

Storlek/vikt

Mankhöjd

Hanhund: 54–60 cm; över 56 cm föredras
Tik: 50–56 cm; över 52 cm föredras

Vikt

Vuxen hanhund: 30–35 kg
Tik: 26–31 kg

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

- Huvud med dålig resning.
- Nostryffel som är köttfärgad eller fläckig.
- Nosparti som är för kort.
- Läppar som inte är tillräckligt djupa.
- Avsaknad av en eller två P1-or.
- Ögon som är för ljusa.
- Antydan till karprygg.
- Kors som är för kort.
- Svans som bärs alltför högt över rygglinjen.
- Något hjulbent; något kohasig.
- Päls som är för gles.
- Mankhöjd med mindre avvikelser (1–2 cm) från föreskriven mankhöjd.

Allvarliga fel

- Vekt, blygt beteende.
- För tunn benstomme.
- Utpräglat stop.
- Spetsigt nosparti.
- Tångbett.
- Avsaknad av annan tand än P1-or.
- Utpräglad karprygg; antydan till svankrygg.
- Bröstkorg med uppenbara brister i utveckling; otillräckligt förbröst; tunnformad; flata sidor.
- Armbågar som är kraftigt utåt- eller inåtvridna.
- Utpräglat kohasig eller hjulbent.
- Veka mellanhänder.
- Platta tassar; spretiga tår.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.
- Stora avvikelser i könsprägeln.
- Mycket vekt och skyggt beteende.
- Avsaknad av fler tänder utöver två P1-or och ytterligare en tand.
- Över- eller underbett; alla former av bettfel.
- Harmynthet eller gomspalt.
- Ektropion; entropion; distichiasis (dubbla rader med ögonfransar).
- Deformerad bröstkorg (t.ex. för kort bröstben som ger en brant stigande underlinje bakom bröstkorgen).
- Avvikelse med mer än ± 2 cm från angiven mankhöjd.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med cirka 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

SVENSKA KENNELKLUBBEN

HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS Box 771, 191 27 Sollentuna
BESÖKSADRESS Rotebergsvägen 3, Sollentuna
TELEFONNUMMER 08-795 30 00
MEJLADRESS kansli@skk.se
WEBBPLATS www.skk.se

Stolt samarbetspartner sedan 1964